

مثال شما در رابطه با حادث بودن زمان بسیار عالی است

شماره پرسش: ۱۵۹۸۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۲/۲۱ ۲۱:۵۴:۵۲

متن پرسش

به نام خدا و با سلام: استاد محترم و مستنطاب مدتی است در حال خواندن حرکت جوهری و جلسات سخنرانی مربوط به آن هستم. مانند ورزشکارانی که بعد از ورزش سنگین بدن درد دلچسبی می گیرند بنده حقیر نیز با فکر اندک خود دو دو تا چهار تایی می کنم و به هم می ریزم و درست می شوم. در رابطه با مطلب زمان به عنوان بعد چهارم و حدوث و قدم به مثالی برای خود رسیدم و گفتم عنوان شود تا شما بفرمایید که در مسیر هستم یا راه را به اشتباه می روم. طرح مثال: هم اکنون بنده دارای یک فرزند هستم که ۱۵ سال دارد حال اگر کسی بپرسد که فرزند دوم من (در حالی که ندارم) چند سال دارد؟ خوب جواب معلوم است که سالی ندارد چون اصلاً وجود ندارد. حال اگر سال آینده خدا به اینجانب فرزندی عطا نماید و در دو سال دیگر همان شخص بپرسد که فرزند دوم من چند سال دارد؟ می گویم یک سال. از کی شد یک سال؟ از وقتی که به دنیا آمد. سوال: قبل از به دنیا آمدن چند سال داشت؟ هیچی. پس زمان آن با به دنیا آمدنش شروع شد. نتیجه اینکه تا قبل از به دنیا آمدن آن زمانی برایش متصور نبودیم. همین گونه است بحث زمان در دنیا و ایجاد آن و بحث حادث بودنش و قدیم بودن آن. جسارتاً یک مطلب دیگر و آن هم اینکه: مرحوم یدالله سبحانی در کتاب خلقت انسان مطالبی در رابطه با آفرینش انسان و تک زایی (در رابطه با حضرت مریم(س)) و اینکه جد بزرگ ما حضرت آدم را حضرت باریتعالی از میان انسانهایی برگزید و مقام نبوت و پیغمبری داد، همچنین قائل شده اند بین آدم و انسان (به تصدیق کلام شریف قرآن) تفاوتی است و در جایی که خداوند متعال نام آدم را برده اند منظوری و از کلمه انسان منظور دیگری ایفاد می شود. خواستم بدانم نظر حضرت عالی در این رابطه چیست؟ قبلاً و قلباً از صبر و حوصله شما ممنون و متشکرم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: 1- مثال شما در رابطه با حادث بودن زمان بسیار عالی است 2- در موضوع «برگزیده شدن حضرت آدم» که قرآن می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ» خدا آدم را برگزید، حتماً به معنای برگزیدن آدم از بین انسانها نیست، شاید به معنای برگزیدن او به جهت شایستگی اش جهت خلیفه الله بودن باشد. به نظر بنده نظر حضرت علامه که حضرت آدم را اولین انسان و ابوالبشر می داند، خوب و کامل است. موفق باشید